

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122451285
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6122451285.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 37927795, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., zastúpenému: Mgr. Ondrej Barna, advokát, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52824837, o zaplatenie 16.560,13 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 11Csp/25/2023-143 zo dňa 26.4.2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Ruší rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu zamietol a priznal žalovanému plný nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 16.560,13 eur spolu s úrokom z omeškania od 25.8.2020 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 8.9.2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 25.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 13.7.2020 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 17.8.2020 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 25.8.2020 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupníkom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.2.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 9.3.2022 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej

zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a Žiadosť o postúpenie a prevod sú založené v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 2.3.2022. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 16.560,13 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil. Zároveň si v tomto konaní uplatňujeme voči žalovanému aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, uviedol, že najmä je to z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom v danej veci nie je spoľahlivo preukázané doručenie jednostranných právnych úkonov žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, čo má za následok nedostatok pre postúpenie pohľadávky tak, ako ju vymedzuje žalobca v žalobe a na základe ktorej žiada priznať sumu viac ako 16.000,- eur. Konkrétne výzva, ktorá má predchádzať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, samotnému vyhláseniu predčasnej splatnosti, nie je doručená žalovanému zo strany pôvodného veriteľa, rovnako tak aj samotný ďalší právny úkon vyhlásenie predčasnej splatnosti. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/36/2020, ako aj na viacerú širokú rozhodovaciu prax súdov v tejto otázke, ale aj na rozhodnutie tohto súdu 11Csp/129/2021 v ktorom obdobne súd vyhodnocoval túto otázku tak, že v prípade takéhoto stavu je nedostatočné preukázanie doručovania týchto právnych úkonov, len podaciami hárkami. Navyše v období, kedy mali byť takéto podacie hácky doručované, bola aj karanténa, resp. výnimočný stav, pričom poštový podnik sa stával rôzne k takýmto zásielkam a aj z jeho praxe, resp. je to aj na stránke pošty, je možné, že sa ani nedoručila, že sama pošta priznáva, že sa stávali prípady, že sa takáto zásielka nedoručila. Čiže ak žalobca argumentuje výpisom z interného systému pošty, už v kontexte, teda s dátumom, kedy takéto niečo malo byť zasielané, je potrebné vyhodnocovať tieto nedostatky v prospech spotrebiteľa, pretože nemožno spoľahlivo na základe tohto zistiť, že to bolo doručené žalovanému. Aj Najvyšší súd v tomto smere hovorí, že podacie hácky sú nedostatočné, takže toto je základná argumentácia, prečo je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pokiaľ ide o samotnú zmluvu, táto mala refinancovať skorší úver, ktorého zostatok mal byť 19.300,- eur, pričom nie je zrejmé, či tento zostatok je istinou úveru alebo aj s príslušenstvom úveru, môže byť bezúročný a bez poplatkov, resp. môže byť to plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a zároveň žalobca ani nedoložil konkrétne dôkazy ku skúmaniu bonity. Pokiaľ ide o ďalšie argumenty, poukázal na skutočnosť, že ročná percentuálna miera nákladov by tu mala byť 8,72 % a potom ročná percentuálna miera nákladov bez zľavy z voliteľnej služby 10,90 %, čiže minimálne zmluva tak, ako je koncipovaná, vytvára dojem, že spotrebiteľ si nevie vyvodiť kedy a za akých podmienok, ktorú úrokovú sadzbu by mal použiť, resp. ktorú úrokovou sadzbou sa úročí jeho úver a kedy sa aplikuje už vyššia úroková sadzba a kedy má poskytnutú zľavu. Tieto nedostatky majú vplyv aj na samotnú hodnotu RPMN a teda spotrebiteľ nevie transparentne a spoľahlivo určiť rozsah svojho záväzku, čo aj Súdny dvor viackrát aplikoval vo svojich rozhodnutiach, ako zásadnú okolnosť majúcu za následok v prípade takéhoto nedostatku, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, poukázal na poplatky v bode 7, ktoré podľa ich názoru sú neprijateľné, napr. poplatok za poskytnutie úveru 500,- eur, to už samo o sebe a nielen v takejto výške, ale v oveľa nižšej, už bolo vyhlasované za neprijateľné, ale aj iné poplatky, napr. za vystavovanie potvrdení vo výške 20,- eur, za vyčíslenie zostatku úveru vo výške 50,- eur. Tieto poplatky, ktoré vlastne nijakým spôsobom nevytvárajú náklad na strane veriteľa, pretože tento to má vo svojom informačnom systéme, kedykoľvek prístupné, si na úkor spotrebiteľa tieto poplatky účtuje. Toto považuje za neprijateľné, pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, primárne navrhuje žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej a vecnej legitímácie.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2 prvá veta, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, 3 všetko Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 54 ods. 1, 2, § 39, § 517 ods. 1, 2 a § 524 ods. 1, 2 všetko Občianskeho zákonníka v spojení s § 17 ods. 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010.

5. Súd prvej inštancie mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 25.000,- eur a

žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 96 anuitných splátkach vo výške 351,22 eur mesačne pri úrokovej sadzbe 9,90 % a za podmienok uvedených v čl. I. tak, ako je to vyššie uvedené.

6. Z predložených listinných dokladov a obsahu žaloby vyplýva, že žalobca úver mal vyhlásiť za predčasne splatný.

7. Pred začatím konania v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky po údajnom vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, bola následne pohľadávka postúpená na súčasného žalobcu, ktorý je preto aktívne legitimovaný v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom z 14.3.2022.

8. Súd sa v zmysle obrany žalovaného zaoberal a skúmal v prvom rade platnosť postúpenia pohľadávky a otázkou, či bola pohľadávka platne postúpená a či došlo k zosplatneniu dlhu ako aj to, že zosplatnenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a či má právny účinky predpokladané zákonom. Teda, či má žalobca aktívnu legitimáciu na podanie žaloby.

9. Žalobca nepreukázal súdu doručenie výzvy, v ktorej by upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný osobne žalovanému.

10. Do spisu žalobca nedourčil ani doručku od samotného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Priložil neprevzatú zásielku. Z výpovede žalovaného vyplynulo, že ani jednu listinu si neprevzal. Poukázal, že v tomto období v roku 2020, presne si už nepamätal bol pozitívne testovaný na koronavírus, bol v karanténe, dokonca nebol dlhšiu dobu ani na území Slovenskej republiky.

11. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

12. V konaní bolo preukázané, že žalobca síce doručoval (nie doručil) oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu, no nedoručil výzvu, kde by žalovaného na túto možnosť upozornil. Takúto skutočnosť súdu prvej inštancie nepreukázal. V dôsledku čoho nemožno priznať takémuto úkonu právne účinky predpokladané zákonom. Uvedené má následne vplyv na postúpenie pohľadávky, nakoľko v zmysle ust. § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné postúpiť no len ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

13. V danom prípade v čase postúpenia pohľadávky, táto nemohla byť riadna splatná, pretože zmluva o postúpení + žiadosť o postúpenie je ku dňu 9.3.2022. Podľa obsahu zmluvy posledná splátka bola splatná v mesiaci 26.8.2024. V čase postúpenia, celý dlh teda ešte nebol splatný.

14. Žalobca v konaní nepreukázal to, že by sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, teda aj v zmysle názoru krajského súdu vysloveného v rozhodnutí č 17Co/79/2019 z 10.10.2019 nepreukázal, že upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, nepreukázal, že by túto výzvu riadne osobne žalovanému doručil a ten si ho osobne prevzal. Súdu nepredložil doručku s jeho podpisom. Na preukázanie doručenia nepostačuje ani tvrdenie a vyjadrenie žalobcu ani predloženie kópie poštových podacích hárkov, ktorý svedčí len o odoslaní a nie o doručení. Nepostačuje ani preukázať doručenia len samotného vyhlásenia predčasnej splatnosti. Preto nemožno takémuto úkonu priznať právne účinky právnomu úkonu zosplatnenia dlhu.

15. Ako aj krajský súd uviedol pri postúpení pohľadávky s účinnosťou od 1.1.2017 uplatňuje osobitná právna úprava obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, stanovujúca podmienky možnosti postúpenia pohľadávky (§ 17 ods. 1), pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodným veriteľom bola VÚB banka a.s.. Dlž zmluvy bol

pôvodným veriteľom postúpený na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 8.7.2020.

16. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu v jeho vyjadrení na čl. 108-109, že priložil doklad výpis z informačného systému Slovenskej pošty, ktorý má preukazovať doručenie tejto zásielky súd uvádza, že z obsahu tohto potvrdenia nevyplýva, že by si zásielku osobne žalovaný prevzal, nie je tam jeho podpis. V texte potvrdenia je výraz doručená, no nie je tam uvedené ani komu. Súd mal preto za to, že žalobca týmto potvrdením nepreukázal doručenie upozornenie zo dňa 6.4.2010 do rúk žalovaného. Nepreukázal ani doručenie vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru osobne žalovanému, ktorý sa v tom čase na území SR nenachádzal.

17. Pokiaľ by úkonu zosplatenia dlhu veriteľom nebolo možné priznať právne účinky predpokladané zákonom, uvedené má vplyv na posúdenie platnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

18. Keďže v danom prípade nemožno priznať zosplateniu právne účinky nebolo možné v zmysle citovaných zákonných ustanovení platne uvedenú pohľadávku postúpiť na súčasného žalobcu. Ten preto nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Z tohto dôvodu je preto žaloba nedôvodná a preto ju súd zamietol.

19. Keďže žalobu súd zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie nezaoberal sa ďalšími námietkami žalovaného vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere a ani námietkami žalovaného vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam a ku skúmaniu bonity žalovaného pri uzatváraní zmluvy.

20. Súd žalobu zamietol. Úspešný tak bol žalovaný, ktorý má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

21. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalobca včas odvolanie, a to podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

22. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie rozhodol o tomto spore v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania, keď zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobu pre nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 o bankách.

23. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je podľa odvolateľa správne, keď spolu so žalobou bola súdu doručená nielen tretia upomienka zo dňa 6.4.2020, ale spolu s ňou aj podací hárok preukazujúci doručenie tejto žalovanému, a to s uvedením čísla zásielky. Z tohto podacieho hároku je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu 6.4.2020, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hároku. Obe tieto listiny a taktiež výzva právneho predchodcu žalobcu na predčasné splatenie s doručkovou obálkou sú súčasťou súdneho spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Predmetné výzvy boli doručované žalovanému na adresu ním uvedenej v uzatvorenej zmluve, pričom podľa trvania úverového vzťahu žalovaný neoznámil právnemu predchodcovi žalobcu inú adresu na prijímanie písomnosti, a teda žalobca preukázal, že zásielka bola zaslaná do dispozičnej sféry žalovaného.

24. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR a na posudzovanie účinkov doručovania poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručovania úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky.

25. Napriek uvedenému žalobca zaslal súdu doklad – výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaný prevzal predmetnú upomienku dňa 9.4.2020.

26. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní preukázal splnenie oboch podmienok, a to, že klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného

záväzku písomne vyzvaný a jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, má preto za nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne.

27. Zároveň poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovanie z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených dôvodov.

28. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

29. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 390 ods. 1 CSP).

30. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

31. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 220 ods. 2 CSP tvorí súčasť základného práva strán na súdnu ochranu a vyžaduje, aby sa súd jasným, korektným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril ku všetkým skutkovým a právnym skutočnostiam, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, keďže inak sa stáva nepreskúmateľný, čo znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

32. Ako dôvod pre zamietnutie žaloby súd prvej inštancie uviedol, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ako aj to, že zosplatnenie dlhu nebolo vykonané v súlade so zákonom, keď bolo síce podľa súdu prvej inštancie preukázané, že žalobca síce doručoval (nie doručil) oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu, no nedoručil výzvu, kde by žalovaného na túto možnosť upozornil. K tvrdeniu žalobcu v jeho vyjadrení, že priložil doklad – výpis z informačného systému Slovenskej pošty, ktorý má preukazovať doručenie tejto zásielky súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu tohto potvrdenia nevyplýva, že si zásielku osobne žalovaný prevzal, nie je tam jeho podpis. Súd mal preto za to, že žalobca nepreukázal doručenie upozornenia zo dňa 6.4.2020 do rúk žalovaného. Pre uvedený dôvod – nedostatok doručovania, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

33. Uvedené skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú však nesprávne, keď tak ako to vyplýva z obsahu spisu – výzva právneho predchodcu žalobcu (VÚB banka, a.s.) označená ako „Tretia upomienka“ zo dňa 6.4.2020 bola žalovanému doručovaná na adresu, ktorú nielen žalovaný uviedol v zmluve s právnym predchodcom žalobcu, ale táto adresa vyplýva aj z hlásenia o trvalom pobyte cudzincov, resp. z registra obyvateľov SR (č.l. 65, č.l. 116), o čom svedčí aj žalobcom predložený podací hárok, v ktorom je rovnaké podacie číslo zásielky ako je v tejto výzve. Napriek uvedenému žalobca ako prílohu k svojmu vyjadreniu k odporu žalovaného predložil súdu prvej inštancie výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaný predmetnú upomienku prevzal dňa 9.4.2020. Rovnako tak je súčasťou súdneho spisu výzva právneho predchodcu žalobcu na predčasné splatenie úveru s doručovanou obálkou pre žalovaného, kde je rovnaká adresa, ktorú uviedol žalovaný vo svojej zmluve uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu, resp., ktorú má žalovaný evidovanú ako adresu trvalého pobytu podľa hlásenia z evidencie cudzincov SR.

34. Pokiaľ súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalobca tieto výzvy doručoval, ale nie doručil, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo 73/2016, prípadne 5Cdo 126/2010), podľa ktorých nie je podstatné či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky oboznámil, ale jej účinky nastávajú aj v prípade, aj nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom možnej zásielky.

35. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom

odvolacieho súdu, podľa ktorého žalovanému bola riadne doručená výzva na zaplatenie dlhu, ako aj upovedomenie o zosplatnení, preto k zosplatneniu dlhu veriteľom riadne došlo a takúto pohľadávku preto bolo v zmysle citovaných ustanovení súdom prvej inštancie možno postúpiť na žalobcu.

36. V ďalšom konaní súd prvej inštancie po ustálenej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s bude zaoberať samotným uplatneným nárokom žalobcu, samozrejme za posúdenia príslušných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, nakoľko žalovaný je v tomto právnom postavení. Najmä s ohľadom na skutočnosť, či zmluvný vzťah uzatvorený medzi stranami sporu, t. j. právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, formou zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexi pôžička“ neporušuje spotrebiteľské právo, najmä pokiaľ sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov, prípadne výšky úrokov a sankcií, vysporiadajúc sa jasným a korektným spôsobom so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami a v nadväznosti na ne námietkami žalovaného tak, aby jeho odôvodnenie spĺňalo kritéria ust. § 220 CSP a bolo preskúmateľné. V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).